

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 863/2015
14.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Миломира Николића, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући по захтеву Уставног суда Републике Србије из Београда, Булевар краља Александра 15, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда III-8 У 13929/14 од 08.10.2015. године, уз учешће Е.Б. из Б., ..., као противне странке, у предмету приступа информацији од јавног значаја, у нејавној седници већа, одржаној дана 14.04.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА, УКИДА** пресуда Управног суда III-8 У 13929/14 од 08.10.2015. године и предмет враћа Управном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Побијаном пресудом уважена је тужба тужиље Е.Б. из Б., поднета против решења Уставног суда Републике Србије Су број 17-71/14 од 10.10.2014. године, којим је одбијен тужиљин захтев за достављање „копије одлуке“ Уж 728/11 и закључка Уж 728/11 у парници Гж 2074/10. Предмет је враћен Уставном суду на поновно одлучивање.

У захтеву, који је поднет због повреде правила поступка и закона, подносилац оспорава законитост побијане пресуде, истичући да пресуда садржи образложење у формалном смислу, али не и у суштинском, јер се Управни суд није одредио према аргументу из одговора туженог, а то је да је, по доношењу утуженог решења, одлука Уставног суда чије је достављање тражено захтевом тужиље објављена у анонимизираним облику на сајту Уставног суда, чиме је постала доступна тужиљи, која је, сагласно одредби члана 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, дописом од 24.11.2014. године, обавештена о објављивању одлуке. Сматра да је Управни суд био у обавези да позове тужиљу да достави писану изјаву о томе да ли је накнадно донетим актом задовољна. Указује на то, да, чак и у случају да је тужба основана, други део изреке о враћању предмета Уставном суду на поновно одлучивање нема правног основа. Сматра да је побијаном пресудом повређена одредба члана 10. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од

јавног значаја и предлаже да Врховни касациони суд захтев уважи, а побијану пресуду укине или преиначи.

Противна странка, у одговору на захтев, предлаже да Врховни касациони суд захтев одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева у смислу одредбе члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Према разлозима образложења побијане пресуде, оспорено решење је донето супротно одредби члана 5. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, јер постоји обавеза Уставног суда да учини доступном већ сачињену исправу која садржи тражене информације од јавног значаја, било тако, што ће тужили да омогући увид у одлуку и закључак или тако, што ће да јој достави њихову копију, уз претходно анонимизирање одлука, ради заштите података о личности. Управни суд је имао у виду да је, након доношења оспореног решења, одлука Уставног суда у предмету Уж 728/11, чије је достављање тражено захтевом тужиље, објављена у анонимизираном облику на сајту Уставног суда, о чему је тужиља обавештена дописом од 24.11.2014. године.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је Управни суд побијаном пресудом повредио право подносиоца овог захтева на образложену судску одлуку, као елемент права на правично суђење зајемчено чланом 32. став 1. Устава Републике Србије, према коме постоји обавеза судова и других државних органа и организација којима су поверена јавна овлашћења да, између осталог, образложе своје одлуке. Судови имају дискрециону оцену у вези с тим које ће аргументе и доказе да прихвате у одређеном предмету, али истовремено имају и обавезу да образложе своју одлуку и наведу јасне и разумљиве разлоге на којима су ту одлуку засновали. Управни суд, међутим, побијаном пресудом уважава тужбу, поништава оспорено решење Уставног суда Републике Србије и предмет враћа том суду на поновно одлучивање, иако је образложењем пресуде утврдио, као неспорно, да је Уставни суд после доношења оспореног решења тражену одлуку објавио у анонимизираном облику на сајту Уставног суда, о чему је обавестио тужиљу дописом од 24.11.2014. године. Како је у образложењу побијане пресуде Управни суд цитирао одредбу члана 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Службени гласник РС" 120/04 ...36/10), којом је прописано да орган власти не мора тражиоцу да омогући остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако се ради о информацији која је већ објављена и доступна у земљи или на интернету, у ком случају ће орган власти у одговору на захтев да означи носач информације (број службеног гласила, назив публикације и сл.), где је и када тражена информација објављена, осим ако је то опште познато, те како је суд утврдио да је Уставни суд Републике Србије после доношења оспореног решења поступио у складу са одредбом члана 10. став 1. и 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног

значаја, Врховни касациони суд сматра да образложење побијане пресуде не садржи упутство Уставном суду Републике Србије, као туженом органу, за поступање у поновном поступку, нити разлоге за враћање предмета Уставном суду Републике Србије на поновно одлучивање.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да су побијаном пресудом повређена правила поступка која су од утицаја на решење ствари, па је, на основу одредбе члана 55. став 2. и став 3. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде и предмет вратио Управном суду, који ће у поновном поступку од тужиље да затражи изјашњење да ли остаје код тужбе и у ком обиму, а затим ће да донесе на закону засновану одлуку.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 14.04.2016. године, Узп 863/2015

Записничар,
Весна Мраковић, с.р.

Председник већа – судија,
Олга Ђуричић, с.р.